

De MMS-jurk van Marijke Boon past haar nog steeds

cabaret

UTRECHT – Voor aanvang van haar gelegenheidsprogramma op theaterfestival De Parade, staat Marijke Boon als een ordinar en praatziek typetje haar wachtende publiek te bespelen. Als de voorstelling begint, komt zij kwetsbaar op in haar onderjurk 'van negenenzestig gulden vijfnegentig'. Ze is dan gewoon zichzelf. Het spelen met die twee uitersten is een intrigerend aspect van haar theatercarrière.

Het is bekend dat Marijke Boon al een aantal jaren niet meer wil teren op haar roem als vrijgezelle bone-staak met accordeon, die tragikomische 'levensliedjes' zingt. Hoe succesvol die formule ook was en gezien de enorme publieke belangstelling nog steeds is, Boon vond haar inmiddels artistiek te beperkt en voorspelbaar. Dus zocht zij, naast haar activiteiten als beeldend kunstenaar en maker van kindertheater, ook naar nieuwe theatervormen voor volwassenen.

Zo maakte zij met acteur Harry Piekema al een bescheiden tourneetje met de voorstelling 'Vogelkijken voor beginners', waarmee zij het komende seizoen in het theater staat. En voor De Parade bedacht zij weer een geheel andersoortig programma, getiteld 'Een andere jurk'.

Paardesprong

Volgens het MBI-systeem ('Marijke Boon Interactief') en via de paardesprong ('Vanwege mijn paardegebit') selecteert zij mensen uit het publiek om de voorstelling samen te stellen. Die mogen steeds kiezen uit de drie mogelijkheden die zij aandraagt binnen de vier categorieën: een andere jurk, een kort verhaal, een lied of een schilderij.

Boon weet hen ongemerkt voldoende te sturen om haar populariteit als zangeres niet de bovenhand te laten krijgen. Dus kiezen de toeschouwers ook voor de aanblik van een schilderij van Charlotte Mutsaers, Marjo van Soest of van Stef van der Linden, met wie de cabaretière begin jaren tachtig het duo De Boli's vormde.

Tijdens het verwisselen van lijsten refereert Boon ook aan haar eerste soloprogramma, uit 1986, waarin

zulke schilderijen centraal stonden. Nog persoonlijker is zij in de humoristische anekdotes bij de jurken waarin zij zich op verzoek kleedt, zoals haar MMS-jurkje 'dat nog steeds past'.

Ook in mooie literaire verhalen uit een binnenkort te verschijnen bundel laat ze zichzelf zien. Zij leest voor vanachter haar boudoirtafeltje te midden van spulletjes en meubilair. Enkele grote meubelstukken schilderde ze na, 'want die pasten niet allemaal in mijn auto'.

Typetjes

Die verbeelde huiselijkheid versterkt het intieme karakter van de voorstelling. Bij aanvang daarvan had zij dan ook gezegd: „Ik krijg wel eens de kritiek op de typetjes die ik speel. Je moet jezelf zijn, zegt men dan. Daarom bent u nu bij mij thuis.“

In navolging van Joop Visser eindigt Boons optreden als de ingestelde eierwekker afloopt. Wanneer haar publiek naar buiten loopt, zegt een jongen tegen zijn meisje: „Ik vind het veel leuker als zij toch wat meer van die gekke liedjes zingt.“ Terwijl het juist zo intrigerend is dat zij met zulke voorstellingen aan die verwachtingen tort.

Frank Verhallen

'Een andere jurk' is nog een aantal keren te zien op De Parade te Gent (15-24/7) en Amsterdam (28/7-13/8). Informatie over Parade-voorstellingen: tel. 06-340.340.66